

متن پرسش

سلام وقت بخیر استاد عزیز: در فضای سیر و سلوک به مشکلی خورده‌ام بسیار جان‌فرسا! دچار وسواس در دعا شده‌ام! نمی‌دانم این دعایی که می‌خواهم بکنم امتثال ادعونی استجب لکم است و دعای عباد یا دعای استعجالی طبیعی است! اصلاً نمی‌دانم دعا بکنم یا نه وقتی ارید ان لا ارید را می‌فهمم! نمی‌دانم برای شفای فلان بیمار گریه بکنم و دعا کنم یا طلب بلا کنم یا بگویم هرچه پیش آید خوش آید چون قضای الهی بهترین است! استاد گرانقدرم کاش حضانت این طفل یتیم را قبول می‌کردید، می‌دانم که بشدت از فضای مرید و مرادی بدتان می‌آید ولی کاش می‌شد روزی خصوصی زیارتتان کنم و هیچ نگویم و شما فقط بگویید و من با سری پایین فقط گوش کنم، من کورم و چاهی در پیش، حالا شما و کرمتان، و اما السائل فلا تنهر! استاد سلوک ذیل شخصیت امام خمینی ره واقعا عالیست اما بنظرم خیلی هم راحت نیست! نسل ما اگر امام خمینی ره را هم دارد کم کم می‌شناسد به برکت امثال شماست، وگرنه ما چه می‌دانستیم مصباح الهدایه و دیوان امام چیست؟ فکر می‌کردیم امام تحریر الوسیله و توضیح المسائل است با قدری چاشنی عبادت و سیاست! از شما می‌خواهم قدری نظر لطف به ما شاگردان بکنید و خصوصی تر وقتی برای هر یک قرار دهید مثلاً هفته ای یک ساعت وقت خصوصی بدهید برای یک ملاقات، و وقت رزرو شود. تا همین جا هم بسیار مجاهدات شما مثمر ثمر بوده است الحق و الانصاف و این که طلب عاجزانه کردم برای ملاقات های خصوصی از سر لطف شما میسور می‌شود نه از باب وظیفه. حقیقتاً دلتنگتان هستم استاد التماس دعای خاص

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱. آری! دعا می‌کنیم زیرا در دعا، در فضای قضای برتری حاضر می‌شویم و یا برای کسی که دعا می‌کنیم به حکم: «الدَّعَا يُرَدُّ الْقَضَاءَ وَ قَدْ أُبْرِمُ إِبْرَامًا!» دعا (آنچنان است) که مقدرات حتمی الهی را دگرگون می‌کند. با دعا طرف در قضای دیگری که برای او بهتر است قرار می‌گیرد. ۲. چرا گمان نمی‌فرمایید که بر اساس همان طلب رفقا، عرایضی پیش می‌آید بخصوص در جلسات قرآنی. آیا این همان بهترین ملاقات نیست که در رابطه‌اش فرموده‌اند: «می‌رود از سینه‌ها در سینه‌ها / از ره پنهان صلاح و کینه‌ها»؟ موفق باشید